

Capcana fariseilor (6)

Matei 23.25,26 – A cincea exclamare „vai de voi!”

Stephan Isenberg

© SoundWords, Online începând de la: 25.09.2018, Actualizat: 25.09.2018

© SoundWords 2000–2020. Toate drepturile rezervate.

Toate articolele sunt prevăzute pentru folosirea exclusiv personală. Ele pot fi distribuite și fără cererea permisului de distribuire. Sunt interzise orice forme de multiplicare în scopuri comerciale. Publicarea pe alte pagini de internet este permisă numai cu acceptul redacției noastre.

Versete călăuzitoare: Matei 23.25,26

Matei 23.25,26: Vai de voi, cărturari și farisei fățarnici! Pentru că voi curățiți partea de afară a paharului și a farfuriei, dar înăuntru sunt pline de lăcomie și de neorânduială (sau: jefuire și necumpătare). Fariseu orb! Curăță întâi partea dinăuntru a paharului și a farfuriei, pentru ca și partea de afară să fie curată.

Fariseii făceau și aici o greșeală. Ei gândeau că necurăția este în afara unei persoane și de aceea nu aveau voie să aibă contact cu anumite locuri sau anumite persoane. Domnul Isus îi învață că o necurăție vine totdeauna din inimă. Totodată Domnul dezvăluie că o viață curată, fără cusur în afară nu este un indiciu că și inima este curată și fără cusur. Domnul dă prin viața Sa învățământ intuitiv (pe bază de material didactic), ce vrea El să spună prin aceasta. El Însuși a fost numit Prietenul vameșilor și păcătoșilor. Era acuzat că vorbește cu samaritenii și mănâncă cu păcătoșii. El a fost permanent printre oamenii necurați – a atins chiar și leproși și morți – și cu toate acestea se spune despre El în epistola către Evrei, că El era despărțit de păcătoși (Evrei 7.26).

Ce are aceasta să ne spună? Și noi suntem înclinați – ca și fariseii odinioară – să ne prezentăm în exterior mai bine decât suntem în realitate. Când ești în societatea anumitor oameni (și a creștinilor!), atunci se știe de regulă cum să te porți, ca să lași în urmă o impresie bună sau să dai o aparență de spiritualitate. Aceasta duce deseori așa de departe, că începem să ducem o viață dublă, de teamă să nu fi clasat ca „lumesc”. Unii psihologii au mult de lucru, deoarece au a face cu suflete de care s-a abuzat spiritual, deoarece acestea prin codexul bisericii lor au fost întrucâtva constrânse să ducă o astfel de viață dublă. Sunt în orice caz oameni care caută ajutor și simt profund starea lor bolnavă – de aceștia Domnul poartă grijă în mod deosebit, deoarece ei au recunoscut că o viață dublă conduce la orbire spirituală. Dar sunt și din aceia care nicidecum nu observă cum viața lor „se destramă”, care sunt deja orbi cu privire la propria lor stare. Păcatul mare al fariseilor era, că ei pretindeau că văd și totuși erau orbi. Ei, probabil ca și noi, respectăm anumite norme de comportare în exterior, care sunt cerute de gruparea noastră sau de biserică și atâta timp cât ne mișcăm în acest cadru – ei știu aceasta – nu poate merge mult prea prost, nu trebuie să te aștepti la întrebări „proaste”. Sunt nenumărate cazuri unde duminică de duminică creștinii intră în „uniforma de duminică”, își pun buna dispoziție și masca de duminică și restul vieții lor (de luni și până sâmbătă) lasă puțin sau chiar deloc să se simtă ceva din viața spirituală.

Dacă suntem sinceri, vom fi de acord când spunem că noi putem vorbi ușor altora despre dăruire și credincioșie și de o legătură strânsă cu Domnul, în timp ce în același moment știm cât de rău arată aceasta la noi. Exemplul lui Iuda ne arată că în exterior putem prezenta un spectacol mare și prin aceasta putem orbi mulți ucenici. Numai Domnul știa ce era cu Iuda, dar niciunul dintre ucenici nu bănuia că tocmai Iuda era cel care trebuia să-L trădeze pe Domnul. Vădit Iuda savura chiar o încredere deosebită, deoarece lui i s-a încredințat punga cu bani. Și chiar și în camera de sus, când Iuda a părăsit încăperea, unii gândeau că el voia să cumpere ceva pentru sărbătoare. În exterior totul era în ordine la Iuda, dar în spatele lor el purta discuții cu dușmanii Domnului. Ceea ce era în Iuda, este și în noi – să nu ne înșelăm! Fiecare, care vorbește altora în mod regulat despre Domnul, fie în mod personal sau ca predicator, va fi conștient de acest pericol și deseori a regretat că starea lui spirituală nu a

corespuns a ceea ce a predicat sau a spus altora. Dar dacă simțim această discrepanță între gura și inima noastră, și o mărturisim Domnului ca prefăcătorie, atunci aceasta ne poate conduce să slujim în alt fel și să spunem altfel un cuvânt – mai îndurător. Va fi totdeauna o discrepanță între cuvintele noastre și faptele noastre sau inima noastră, de aceea atenționarea adresată fariseilor este la fel adresată și nouă.

La Domnul nu se dă nici un premiu Oscar pentru cel mai bun artist, acolo este numai o făgăduință pentru aceia cu duhul zdrobit și smerit. Acolo, așa spune Domnul, vrea El să locuiască (Isaia 57.15). Mesajul acestui strigăt „vai de voi” este, că noi să nu ne înșelăm unii pe alții, că noi să recunoaștem uneori liniștit că și noi avem probleme cu unele lucruri, că și în viața noastră nu totdeauna totul decurge fără probleme, așa cum se dă impresia deseori duminica. Și să ne păzim să clasificăm pe alții, acolo unde anumite păcate au devenit vizibile. Domnul Isus vorbește aici de jefuire și necumpătare. Deci lucruri care la noi toți se strecoară, chiar dacă probabil mult timp le putem ține acoperite. Probabil noi nu suntem jefuitori, dar ce altceva este, dacă noi ne străduim să posedăm aceleași lucruri pe care le are vecinul nostru sau fratele nostru sau sora noastră? Sau cum stau lucrurile cu materialismul nostru, cu nesațul nostru, că trebuie să avem totdeauna ce este mai nou, să ținem pasul cu ceilalți, și așa mai departe? În cele mai multe cazuri vom putea ascunde aceste lucruri față de ceilalți – câte scuze spirituale frumoase nu am inventat deja pentru a justifica necesitatea unui lucru sau altul. Dar toate acestea sunt descoperite înaintea Domnului. De aceasta ar trebui să devenim din nou conștienți. Dar dacă păcatul unui frate a devenit vizibil, aceasta ar trebui văzut de credincioșii spirituali ca un prilej, ca acelui frate să i se întindă mâna îndurării și să fie readus în părtășia cu Domnul și cu frații. Dar aceasta este posibil numai atunci când noi terminăm cu acel fel de gândire plin de dispreț, cu orice „stigmatizare nespirtuală” iute și noi înșine să devenim conștienți de slăbiciunea proprie (Galateni 6.1), care este la fel și în noi, dar probabil din fericire nu a devenit publică.

Un alt mesaj al acestui strigăt „vai de voi” este, că noi ar trebui să fim atenți, ca oamenii să întemeieze o relație personală cu Domnul Isus, căci atunci putem fi siguri, că și partea din afară este în ordine. Căci Domnul spune: „Fariseu orb! Curăță întâi partea dinăuntru a paharului și a farfuriei, pentru ca și partea de afară să fie curată.”

Tradus de la: [Die Pharisäer-Falle \(6\)](#)

Traducere: Ion Simionescu